

Duben

VZKŘÍŠENÍ KRISTOVO – ZÁKLAD VÍRY

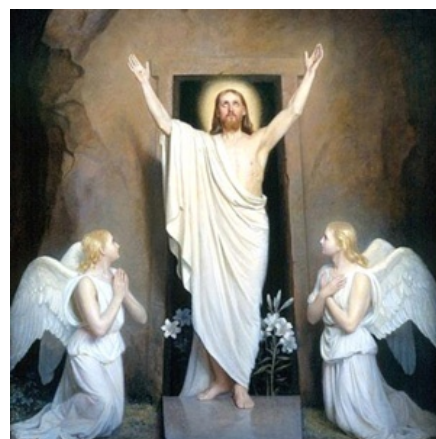
1 Kor 15,12.16-20

KKC 651-655

Smysl a spásonosný dosah zmrtvýchvstání:

- naplněna zaslíbení
- potvrzeno Ježíšovo božství
- naše ospravedlnění a přijetí za syny
- naše budoucí vzkříšení

Apoštol Pavel k nám promlouvá s velkou naléhavostí o vzkříšeném Kristu. „Káže se o Kristu, že vstal z mrtvých“ (1 Kor 15,12.). Konstatuje toto zvěstování nejen za sebe, ale jménem celé církve.

Myslíme na Kristovo vzkříšení jenom v době velikonoční? Zcela jistě ne. Jde totiž o ústřední a vrcholné tajemství Kristovo, a tak si zaslouží trvalou pozornost, i když to není možné ve stále stejné míře. Neslavíme však toto tajemství během každého Dne Páně? Ale nejen nedělní, nýbrž každodenní slavení eucharistie je přece zpřítomnění Kristova utrpení, smrti a vzkříšení. I ve slavných tajemství posvátného růžence rozjímáme tuto skutečnost.

Že jde o něco faktického nejen u Krista, ale obecně u dalších lidí, dosvědčuje apoštol národů slovy: „Ale jak potom mohou říkat někteří z vás, že vzkříšení mrtvých není? Jestliže tedy mrtví nevstávají, ani Kristus nevstal“ (1 Kor 15,16-17). Pavlovo buď a nebo je pak v dalších verších vyhoceno vzhledem k víře a zároveň celé existenci křesťanů. Pokud nejde o něco skutečného, pak je celá křesťanská víra k ničemu: „vaše víra nemá cenu“ (1 Kor 15,18), vykoupení z hříchů je jen fiktivní: „pak jste ještě ve svých hříchích“ (1Kor 15,19) a důsledky pro věčný život nepřipadají vůbec v úvahu: „a jsou ztraceni i ti křesťané, kteří už zesnuli“ (1 Kor 15,19). Mnozí křesťanští myslitelé právem z těchto Pavlových úvah odvozovali jedinou šanci k ospravedlnění křesťanské víry a zároveň těžiště lidského života za hranicemi viditelného pozemského světa v očích lidí. Jestli to není pravda, „pak jsme nejubožejší ze všech lidí“ (1Kor 15,20). Něco velikého si totiž namlouváme, a přitom je to pouhá chiméra.

Pavel však v závěru dnešního úryvku pevně a jasně dosvědčuje a vyznává: „Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli.“ (1Kor 15,20).

Můžeme pak hledat smysl a spásonosný dosah Kristova zmrtvýchvstání. Prohloubit tak své poznání této pravdy víry pro další zvěstování.

Pán Ježíš svým zmrtvýchvstáním zdůvodňuje a potvrzuje všechno, co vykonal a učil. Podal konečný důkaz své božské autority. Jestliže i jiné události z Kristova života mají svá zaslíbení ve Starém zákoně nebo v Kristových slovech, tím více to platí o jeho vzkříšení. Předpovědi se „podle Písma“ uskutečnily.

Klíčovou otázkou Ježíšovy osobnosti je jeho božství. Na něm stojí nebo s ním padá pravost jeho života a působení. Vzkříšení ukřižovaného prokázalo, že je opravdu „ten, který je“ („Já jsem“), Boží Syn a sám Bůh.

To je jistě úžasné a krásné a probouzí nás to k hluboké radosti. Kristova láska a Boží moc se však v tomto velikonočním tajemství projevuje i na nás, k našemu dobru. Svou smrtí nás Kristus osvobozuje od hříchu, svým vzkříšením nám zjednává přístup k novému životu. Ospravedlněním se vracíme do Boží milosti a jsme přijati za syny. Stáváme se Kristovými bratry. Neděje se tak podle přirozenosti, ale na základě daru milosti. Toto adoptivní synovství nám zjednává skutečnou účast na životě jednorozeného Syna.

Jde však také o celou naši budoucnost, která je na Kristově vzkříšení založena. On je základem a zdrojem našeho budoucího vzkříšení. Do této pravdy vkládáme celou svou křesťanskou naději. Pevně doufáme, že budeme žít s Pánem navěky. Zatím žije vzkříšený Kristus v našich srdcích. Dejme mu tam co nejvíce místa! Ať nás od něj nic neodvede a neodloučí, abychom s ním byli bez konce. Amen.

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Duben 2010

1.	čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
2.	pátek	VELKÝ PÁTEK
3.	sobota	BÍLÁ SOBOTA
4.	neděle	SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
5. – 10.		PONDĚLÍ AŽ SOBOTA VELIKONOČNÍHO OKTÁVU
11.	neděle	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)
13.	úterý	Sv. Martina I. , papeže a mučedníka
18.	neděle	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
19.	pondělí	VÝROČNÍ DEN ZVOLENÍ PAPEŽE BENEDIKTA XVI.
21.	středa	Sv. Anselma, biskupa a učitele církve
23.	pátek	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze
24.	sobota	Sv. Jiří, mučedníka
25.	neděle	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
27.	úterý	Sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka Sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, kněze
29.	čtvrtek	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy
30.	pátek	Sv. Zikmunda, mučedníka Sv. Pia V., papeže

Oznámení

Biblické katecheze

Další biblická katecheze bude ve farním sále kostela sv. Jana Nepomuckého v sobotu 17. dubna v 18.15 hod.

Svěcení

Kněžské svěcení našeho bývalého farníka Bonaventury Ondřeje Čapka se koná 26.6. 2010 v brněnské katedrále. Pro ty, kdo by se chtěli této slavnosti zúčastnit, bude vypraven do Brna zvláštní autobus od kostela sv. Jana. Sraz v sobotu 26.6.2010 v 5:45, odjezd v 6:00. Zájemci se mohou hlásit v sakristiích obou košířských kostelů.

Děkovná mše a agapé

Děkovná mše svatá za RNDr. Milana Prágera bude sloužena v neděli 18.4.2010 v 9.hod. v kostele sv. Jana Nep. **Po bohoslužbě bude krátké setkání farníků a skautů ve farním sále.**

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů dne 19. března 2010

Přítomni: P. Lohelius, Elena Horáková, Stanislav Dobeš, Jan Nekula, Vít Bobysud, Václav Funda, Václav Dráb, Ondřej Vaněček

Program:

1. Starší mobiliář
2. Kněžské svěcení jáhna Bonaventury Ondřeje Čapka
3. Bonaventurova primice
4. Záležitosti košířských kostelů
5. Všeobecná rozprava

1. Mobiliář

Pan předseda Dobeš vylíčil, jak se věci mají ohledně starších kusů mobiliáře. Kontakt na paní restaurátorku Hejdovou není funkční, a tak oslovil košířskou firmu Restaurátorská dílna Nožička – Iška. Výboru také představil obrazem některé hotové zakázky řemeslníků. Ti mu udělali velmi vstřícnou cenovou nabídku a seznámili ho s možnostmi a podmínkami slev. K tomu bude směřovat další jednání, k němuž dostal předseda Dobeš zelenou.

2. Kněžské svěcení jáhna Bonaventury Ondřeje Čapka

Václav Funda objedná autobus, kterým se farníci budou moci v sobotu 26. června vypravit za bratrem jáhnem Bonaventurou Ondřejem Čapkem OFM do Brna, který tam obdrží kněžské svěcení. Místo v autobuse si zájemci mohou zamluvit v sakristii.

3. Bonaventurova primice

Dar pro novokněze Bonaventuru

Při příležitosti primiční mše svaté novokněze Bonaventury, která se uskuteční v neděli 27. června od 10 hodin v košířském kostele sv. Jana Nepomuckého, bude mu předán od jeho domovské farnosti dar. Byl přijat návrh, aby to byl cestovní kufřík s liturgickými potřebami (pořizovací cena je 10 tisíc korun), již je zmluven u prodejce. Dar bude pro farníky k nahlédnutí v obou farních kostelech v neděli 20. června.

Organizační záležitosti

Na prosbu fr. Bonaventury byl ustanoven koordinátor primice, stal se jím Václav Dráb. Hovořilo se též o tom, jak zajistit občerstvení po primici – výbor vyjádřil přesvědčení, že pohoštění se

podarí zajistit farní svépomocí, což upřednostnil před návrhem Bonaventurovy rodiny pověřit tím úkolem komerční kateringovou firmu.

4. Záležitosti košířských kostelů

Václav Funda provizorně opravil v kostele Nejsvětější Trojice několik dřevěných schodů na kazatelnu, které byly už zničené vlhkostí (shnilé a rozlomené) a činily pohyb po schodišti dost nebezpečným. Po vyschnutí kostela bude schodiště zrenovováno.

Vít Bobsud seznámil členy výboru se situací ohledně žádosti o dodatečný grant od pražského magistrátu na odvlhčení kostela Nejsvětější Trojice.

Členové výboru též probírali některé podrobnosti ohledně stavebních oprav košířských chrámů, zejména pak výměnu dvou posledních původních litinových svodů srážkové vody u sv. Jana Nepomuckého (např. lešení, ochrana nedávno opravených varhan na oratoři fóliemi a ochrannou dřevěnou konstrukcí, financování aj.).

5. Všeobecná rozprava

Příští schůze výboru SPKK se bude konat druhý dubnový pátek (9. 4.), místo zůstává obvyklé.

Zapsal Ondřej Vaněček

Sv. Ludvík Maria Grignion de Montfort, kněz – památka 28. dubna

V Roce kněží si připomeneme dalšího kněze – světce. Sv. Ludvík Maria se narodil r. 1673 ve zbožné rodině v Montfortu ve francouzské Bretani. Byl nejstarším dítětem, které se z 18 dětí dožilo dospělosti. Jeho otec Jean-Baptiste Grignion, byl právníkem, ale rodina nebyla bohatá. Dětství strávil Ludvík na venkově a odtud si přinesl lásku k přírodě a samotě. Už od dětství byl vyznavačem Panny Marie. Jméno Maria si přidal při biřmování.

Ve 12 letech vstoupil do jezuitské koleje v Rennes. Tam se rozhodl pro kněžské povolání. Musel překonat odpor otce, který s ním měl jiné plány. Ale Ludvíkova laskavost nakonec zvítězila a ve věku dvaceti let odešel pěšky do Paříže. Tam byl přijat do semináře Saint Sulpice. Získal stipendium pro chudé seminaristy. Byl vynikajícím studentem. V době volna byl milým a zábavným společníkem. Se svolením představeného si ukládal různé druhy pokání, ale jeho zdraví to nevydrželo a vážně onemocněl. Po uzdravení dokončil studium a dal dohromady malou skupinu, jejíž členové měli zvláštní úctu k Panně Marii. Tato úcta a zvláště modlitba růžence ho postupně naučily hlubší modlitbě a rozjímání. Získal tak důvěrný vztah k Ježíši a Marii.

Na kněze byl vysvěcen v 27 letech r. 1700. Primici měl v kostele Saint-Sulpice u oltáře Panny Marie. Biskupem z Poitiers byl jmenován nemocničním kaplanem v městské nemocnici. Staral se zejména o chudé a udivoval svou zbožností. Tam se seznámil s Marií Louisou Trichetovou, budoucí blahoslavenou, s níž založil kongregaci Dcer Moudrosti.

Jeho činnost, morální čistota a hluboká mariánská úcta provokovala stoupence jansenismu i jiných nesprávných učení, které se tehdy, zvláště ve Francii, šířily. Pro jejich napřátelství byl po čtyřech létech zproštěn svého pověření. Světec to přijal s pokorou a viděl v tom plán Prozřetelnosti.

Po čase se rozhodl se jít do Říma a požádat papeže o radu. Byl přijat na audienci r. 1706. Papež Klement XI. mu rozmluvil úmysl jít konat misie do ciziny a řekl mu, že má ve Francii široké pole pro apoštolát. „Vyučujte lid a děti. Mějte je k obnově křestních slibů.“ Udělil mu pak titul Apoštolský misionář.

V diecézi Poitiers měl stále mnoho protivníků. Odešel proto konat misie do Bretaně a do kraje Vendée a tam konal lidové misie, vyučoval katechismus, konal procesí a sám skládal nábožné písně. Při tom stále trpěl útoky se strany svých nepřátel. V r. 1710 vstoupil do Třetího řádu sv. Dominika. Byl pak povolán biskupy z Luçonu a z La Rochelle, aby působil v jejich diecézích. Tam také strávil posledních pět let svého života.

Vyčerpán námahou a utrpením, které snášel velmi trpělivě, zemřel v 28. dubna 1716, ve svých 43 letech, při misiích v Saint-Laurent-sur-Sèvre. Tam je také pohřben v basilice postavené v 19. a 20. století.

Kromě Dcer Moudrosti je také zakladatelem Společnosti Marie (Otcové Monfortáni) a inspiroval založení Bratrů sv. Gabriela.

Prohlášen za blahoslaveného byl papežem Lvem XIII. r. 1888, kanonizován Piem XII. r. 1947.

Největšího uznání se spiritualitě svatého Ludvíka Marii (kterého mnozí chtějí prohlásit Učitelem Církve) dostalo od papeže Jana Pavla II, který si své heslo „Totus tuus“ vzal právě ze spisů našeho světce. A v encyklice Redemptoris Mater ho zmiňuje jako svědka a vůdce mariánské spirituality. A jeho památku zařadil do všeobecného kalendáře Církve. Tento papež uctil památku světce v basilice u jeho hrobu.

Svatý Ludvík Maria napsal spisy *O pravé mariánské úctě*, *List přátelům Kříže* a *Tajemství Mariino*, které vyšly česky v Karmelitánském nakladatelství. Kromě toho napsal spis *O lásce k věčné Moudrosti*. Z jeho učení čerpali již i papežové Lev XIII., Pius X. a Pius XII.

Z posledního spisu jsou slova: „Nesmíme si představovat, že je dnes oslavený a vítězný Kristus méně sladký a přívětivý. Naopak! Jeho sláva v jistém smyslu zdokonaluje jeho dobrotu. Netouží po tom, aby se zjevoval, nýbrž aby mohl odpouštět. Nechce vystavovat na odiv svou slávu, ale své milosrdenství.“

Podle Internetu (zvl. annussacerdotalis.org, santiebeati.it, aj.)

M.P.

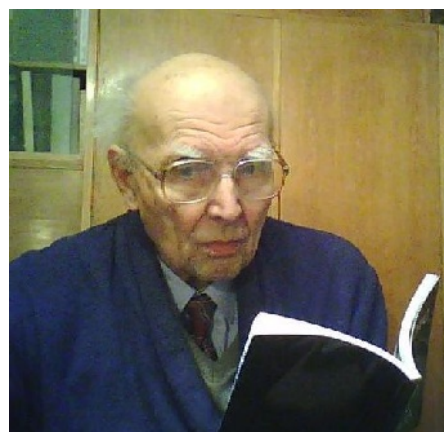
RNDr. Milan Práger

Impozantní postava, koruna hustých kadeří, ostře řezané rysy, pronikavý pohled a krásný, teplý úsměv, kterým nikdy nešetří – takovým byl a zůstává dr. Milan Práger. Je pravdou, že kadeře poněkud ustoupily a změnilly barvu do stříbrna – jak by také ne, když jejich majitel slaví tak krásné, kulaté životní výročí! – jinak ale vše zůstává včetně jeho celoživotní lásky a tou je matematika v té nejčistší formě. I manželku si zvolil stejného zaměření a proto mohl oslavit už padesátileté výročí šťastného manželského života. Že genetika pracuje svědčí jedna z jeho dvou dcer, opět matematicka a oba jeho vnukové krácející zřejmě stejnou cestou jako prarodiče a matka. Ještě že zbývá druhá, „normální“, dcera s neméně normální vnučkou, jinak bychom se asi nedopočítali.

Dr. Práger patří od mládí mezi aktivní košířské farníky, zná celou řadu historických faktů pojících se k oběma našim kostelům (samozřejmě včetně letopočtů - bez čísel by to nešlo) a zpracoval řadu údajů na naše webové stránky. Radu let je členem redakce Košířského farního listu, pro který každý měsíc zpracovává životopis méně známého světce a pomáhá se všemi redakčními pracemi.

Co jiného dr. Prágerovi popřát než další roky s jeho milovanými čísly, aby se mu dařilo spočítat i to nespočitatelné a k tomu mu vyprošovat zdraví, radost z jeho krásné rodiny a hojnost Božího požehnání bez kterého je „marné lidské namáhání“.

Připojujeme velký dík za veškerou jeho práci pro košířskou farnost

Závěrem několik slov shrnujících jeho práci ve skautském hnutí tak jak ji popsal bratr Kája Pávek.

Milan Práger, skrývající se pod názvem Mustafa, je skautem od roku 1940, takže to vychází na slušných 70 let. Po začátečním rozjezdu němci skaut zakázali, a tak všechno další bylo pololegální, různě maskované (dobrý trénink na dobu komunismu). V plně rozvinutém už opravdovském skautování po válce se stal rádcem a později členem party starších - roverů, kteří prosluli jako technická skupina používaná od stavby táborů po kuchaření.

V současné době je v partě starých pánů (very) Old skautů, kde má své místo nejen poblíž kamen, ale i se svým jemným humorem. Jeho účast na pravidelných schůzkách je pro nás vždy potěšením, a tak mu přejeme do života hojnost Božího požehnání, (to ostatní už přijde samo).

OKÉNKO VÍRY

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

265. Jaké místo má svátost biřmování v Božím plánu spásy?

Proroci ve Starém zákoně hlásali, že Duch Páně spočine na očekávaném Mesiáši i na celém mesiášském lidu. Celý Ježíšův život i jeho poslání probíhá v naprostém společenství s Duchem Svatým. Apoštolové dostávají Ducha Svatého v den letnic a hlásají „velké Boží skutky“ (Sk 2,11). Dar téhož Ducha předávají nově pokřtěným skrze vkládání rukou. Během staletí církev i nadále žije z Ducha a předává ho svým dětem.

266. Proč se tato svátost nazývá pomazání nebo biřmování?

Nazývá se *pomazání* (ve východních církvích pomazání svatým myronem), protože pomazání je podstatným obřadem této svátosti. Nazývá se *biřmování* (z „confirmatio“ – utvrzení), protože stvrzuje a posiluje křestní milost.

267. Co je podstatným obřadem biřmování?

Podstatným obřadem biřmování je pomazání posvátným křížmem (olej smíšený s balzámem, posvěcený biskupem doprovázené vkládáním ruky přísluhovatele, který pronáší příslušná svátostná slova. Na Západě se toto pomazání dělá na čele pokřtěného se slovy: „Přijmi pečeť daru Ducha Svatého“, - ve východních církvích byzantského obřadu se pomazání provádí i na dalších částech těla se slovy: „Pečeť daru Duch Svatého“.

268. Jaké účinky má biřmování?

Účinkem biřmování je zvláštní vylití ducha Svatého, takové, k jakému došlo v den letnic. Toto vylití vtiskuje duši nezrušitelné znamení a působí vzrůst křestní milosti: hlouběji zakořeňuje do Božího synovství; pevněji spojuje s Kristem a jeho církví; rozmnožuje v duši dary ducha Svatého, dává zvláštní sílu vydávat svědectví křesťanské víře.

269. Kdo může přijmout svátost biřmování?

Svátost biřmování může a má přijmout každý pokřtěný, a to jen jednou. Účinné přijetí předpokládá stav milosti.

270. Kdo je udělovatelem biřmování?

Původním udělovatelem biřmování je biskup. Ukazuje se tím spojení biřmovance s církví v jejím apoštolském rozměru. Když tuto svátost uděluje kněz – jak je to běžné na Východě a ve zvláštních případech na Západě – je spojení s biskupem a církví vyjádřeno knězem, spolupracovníkem biskupa, a posvátným křížmem, které bylo posvěceno biskupem.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera Th.D., M. Brůčková, S. Dobeš, M. Práger, O. Vaněček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné